

BALLARINOS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'50 pessetes;
ESPANYA: any, 7 ptes.; AMERICA: id., 2'50 pesos (or)

ANUNCIS, ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
dels respectius autors. No s' retornen els originals.

Tasca patriòtica

Les sessions de l'Assemblea de la Mancomunitat de Catalunya, afirmant la unitat essencial de la nostra pàtria i demanant altra volta la nostra autonomia, constitueixen una nova etapa en el moviment reivindicador de la nostra consciència nacional, i en el camí ascensional de la nostra personalitat col·lectiva.

Les Diputacions de Catalunya, en traspassar llurs serveis d'Instrucció Pública, Beneficència i Deute a la Mancomunitat, donen a les activitats del Govern incipient de la nostra terra un abast gràvid de possibilitats i una actuació amb esperances d'eficiència, malgrat totes les limitacions de les lleis vigents i tots els entrebancs de l'actual constitució unitària i centralista de l'Estat.

El vot unànim de l'Assemblea ratifica les paraules definidores del President demanant per al nostre poble els instruments essencials de la nostra sobirania, car un país de la complexitat europea que té Catalunya i una ciutat de la vibració moderna que batega a Barcelona, no poden ésser eficaçment regits pels representants d'un Estat feble, d'un Estat que sistemàticament abandona els atributs elementals de l'autoritat.

Però mentre Catalunya no sigui reintegrada en la plenitud de la seva autonomia, tenim el dret i el deure d'exigir al Poder públic que exerceixi aqueles facultats de la sobirania que reté contra la nostra voluntat. El menys que podem demanar als que no ens deixen governar, és que governin ells. És intolerable, i no pot ésser vist sense protesta, que l'Estat centralista ni governi ni ens deixi governar.

Com ha dit molt bé l'il·lustre President de Catalunya, la nostra po-

lítica social pot reduir-se a un sol mot: justícia. Nosaltres volem una Catalunya políticament lliure i socialment justa. Nosaltres tenim fe en la nostra civilització democràtica. Nosaltres no tolerariem cap poder més fort que el poder de l'Estat ni cap institució que no tingués el seu origen en el sufragi lliure i conscient del poble.

Catalunya és els patrons, i és els obrers, i és el que no som patrons ni obrers. Catalunya és de tots els catalans i en el Govern hi caben tots. Catalunya no és de cap estament, perquè és de tots els estaments. Catalunya no és de cap mena de gent privilegiada, perquè és de tots els seus fills. Catalunya és la Mare amorosívola de tots els catalans.

I és per això que si nosaltres tinguéssim els atributs del nostre propi Govern, si nosaltres gaudíssim la nostra autonomia, podríem obrir canals jurídiques a totes les reivindicacions justes de classe, podríem enllestir i endegar normalment els conflictes socials, car per demunt de tots els interessos en pugna i de tots els estaments en lluita, posariem la suprema afirmació de la nostra personalitat col·lectiva i la suprema voluntat de la nostra amor a Catalunya.

La Veu de Catalunya.

Amunt els ideals (?)

En Julià, amb la por de perdre el mando, que és la seva única obsessió, comença a tocar a rebato amb motiu de les properes eleccions, i en el darrer nombre d'*El Eco* del caciquisme diu que la lluita serà encarnada, però que de tots modes ells conservaran el mando en el pròxim bieni.

"Vamos": la enhorabona... i que no se'n desfacin.

De l'Alcaldia ell n'ha fet un *modus vivendi*, i tot el dia no pensa més que en que no se li escapi de les mans; i tot són laborioses combinacions de vots, restes i sumes, per a conjuminar una candidatura de conillets de guix que li serveixin de comparsa i, sobre tot, siguin cegos i muts i no li demanin comptes de res, com are ve fentse.

En tot veu conxorxes per a desbancar-lo, i les més ignòscents reunions li semblen complots terribles. Fins se ns diu que te veraders espies per a vigilar els passos dels nostres amics, i, com el hèroe de Cervantes, els inofensius molins de vent li apareixen com espantosos gegants.

I per al Califa no n'hi ha per menys: El cobro de aquells saborosos... *crédits*, les vendes de immobles i les millores en que s'giraran alguns milers de duros, són tot contínues gangues que ell se sab buscar amb la excusa del càrreg que despenya, per ignominia dels sitgetans, i li fan recordar aquells bons temps en que actuant de Secretari-*factotum* va construirse l'Escorxador i altres edificis municipals que serviren per a dissimular tantes disbauxes. ¡Oh, els temps feliços, que per a ell han tornat altra vegada!

Are tot són reunions amb els capitosts socialeros, els Durán, Bosch i C., per a lograr que a la "Caza del Pueblo" formin com sempre, i no's desmandin els cor-religionaris; i la gestió de la candidatura és laboriosa, perquè hi han molts caps per lligar i són molts els pidolaires i molt poques les vacants.

A l'últim sembla que amb els mangonejadors de la "Caza" han arribat a un repugnant pasteig, per a assegurar el matxo.

Com que a l'Assemblea socialista de Madrid, darrerament celebrada, va acordarse solemnement que ls socialistes de tota Espanya han d'anar per complert sòls en les eleccions, sense coalicions de cap mena; per a evitar una trencadica els Durán, Bosch i companyia han acordat que els socialistes presentin candidatura plena en el Districte primer i en cambi s'abstinguin de presentarne en el segon. En correspondència, En Julià no presentarà candidats en el primer i sí en el segon, i aixís tothom queda content i se salva l'honor del carro, que serà en la elecció dels càrreg, on tots en amigable consorci votaran alcalde an En Julià.

¡Que tot sigui en honor i glòria de l'ideal... i qu'En Pau Iglesias i En Besteiro aprenguin dels seus... *correligionaris* d'aquí aqueixa bella mostra de gramàtica parda!

No obstant; com que encare hi ha alguns socialistes de bona fe, aquets no s'hi avenen amb la tal conxorxa, per lo que are tota la feyna és en convèncels i enganyarlos. I amb tot això En Julià està suant d'angoixa, i no deixarà d'esbufegar fins que la cosa estigui segura.

L'espectacle que estan donant els elements convulsionistes es de lo més graciós i divertit. Però el poble, el poble sà, fastiguejat de tanta farsa, comenta satíricament i irònic les tribulacions i facécies dels desaprensus directors de la política menuda, dels partidaris del Rey i de la Tercera Internacional (!!).

Vaja, cavallers: arregleuho ben aviat; que tot això ja comença a fer... *olor*, i no pas de roses, certament.

Tapeu!... tapeu!... tapeu!!!... d'una vegada.

El Padró de veïns

Manant En Julià, ja ho suposava tothom que posaria mil i un enredos al Padró municipal, base de les llistes electorals.

Enguany hi ha inscrit a una pila de forasters de Vallcarca, tots ells tranzeunts, i dels que ningú ha demanat la seva alta al Padró ni han presentat tampoc la baixa del poble respectiu, ni menys han manifestat així mateix la seva intenció de viure a Sitges.

En Julià, pel seu sol capritxo i per conveniències pròpies, arregla el Padró a la mida del seu gust, treient i posant al que ell vol, sense cap sollicitud ni dels interessats.

De tots modes no creguem pas que la Diputació, en cas de que se impugnï, com se mereix, la rectificació del Padró per a 1920, aprovi semblant barabassada.

De actualidad

Señor Alcaide... ayor... En esta pintoresca, risueña y bella población se conjuga otra vez el verbo trabajar en la casi totalidad de sus industrias.

El pueblo en masa sin distinción de clases ni categorías felicita a la respetable *Comisión Ejecutiva* y en primer término a su ilustre presidente por sus meritisimas gestiones iniciadas en la *Semana Histórica*.

Ha desaparecido la tristeza enervadora de los días en que los transeuntes con indumentaria de trabajo y andando con las manos en los bolsillos, que es la característica de los desocupados, revelaban un estado de inquietud que ponía pavor en los corazones más templados. Se ha pasado el momento crítico y se ha esfumado el pánico, pero subsiste Sr. Alcalde otro conflicto que ha de ser preocupación de todo gobernante avisado, y no creo se haya escapado a su fina observación.

La característica de la vida, con ser de alta transcendencia, no es nada comparado con la falta de tabaco y cerillas, que para el fumador son dos artículos de primera necesidad casi tan indispensables como el pan. No se fije, Alcalde, en que V. y unos pocos favorecidos consiguen tabaco a precios fabulosos ó más previsores hicieron provisión burlando el precepto legal de la igualdad a la moderna. Reflexione y medite, cómo han de poder fumar los

desheredados de la fortuna, los pobres obreros, así de blusa y alpargatas como los de chaqueta y cuello de piqué. Tome usted, señor Alcalde, una resolución piadosa y acuda en nuestro auxilio demandando del Gobierno de la nación y de la Compañía Arrendataria que nos traigan tabaco.

Sepa V., Mayor, que a falta de aquellas pésimas labores que nos vendía la Tabacalera y ahora tanto echamos de menos y glorificamos, se han consumido substitutos de todas especies, llegando a liar cigarrillos de gramíneas y hierbas mal olientes con daño de la salud.

Como consecuencia de la falta de tabacos picados y torcidos hay que hacer equilibrios y ensayar toda clase de estratagemas para hacerse de un puro ó unos pitillos con que fumar las vías respiratorias, sin reparar en el olor y el sabor ni averiguar la procedencia.

El saludo usual entre amigos ya no es el de: Buenos días, porque de antemano sabemos que los días no pueden ser buenos como Dios o V., Sr. Alcalde, no lo remedie; ni: cómo estás?, porque desgraciadamente por experiencia sabemos que nadie puede estar satisfecho de este mundo como van sucediéndose las desgracias, y nos libramos de tantas vicisitudes si Dios nos hiciese el gran beneficio de hundirnos en la nada y le encargase a V. la reconstrucción de otro planeta.

El saludo de costumbre o: donde vás? ha sido trocado por este otro: ¿qué tal, tienes tabaco?

Hay quién para conseguir un poco de tabaco es capaz de reconciliarse con la suegra.

Todos estamos mal, ricos y pobres, porque la refección de tabaco y cerillas es cada día más difícil, pero el problema es más agudo para los menesterosos, que es el elemento obrero, pues el tabaco, aparte sus efectos nocivos, tiene ventajas apreciables para los consumidores y es un recurso de gran valía para disipar las penas y contribuye a matar el tiempo y reparar energía física.

Por lo que V. más quiera, señor Alcalde, ponga en actividad todos los medios de que disponga y su indomable voluntad para mitigar la desgracia que pesa sobre este vecindario y cueste lo que cueste mande que nos traigan tabaco y fósforos.

Está es la necesidad apremiante, y deje para luego el problema

de las subsistencias y si los que venden defraudan en el peso y medida y si nos aguan la leche y adulteran otros líquidos y si se pasan artículos de matute y si se falta a las ordenanzas municipales y si quedan cuentas que pagar y si hay otras pequeñeces, que juntas no son nada comparadas con la huelga forzosa de la fuma.

No ignoro, Sr. Alcalde, que V. es de los gobernantes que se preocupan de la felicidad de sus gobernados; pero ante la magnitud del conflicto me permito excitar su celo y rogarle que justifique la fama de su popularidad y sus grandes influencias para que venga tabaco.

Será una prueba de su paternal cariño y un éxito que merecerá las justas alabanzas del pueblo y sus más fervientes votos de que pueda V. disfrutar muchos años de vida y mando.

FABIAN

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 21

Presidida per l'Alcalde, hi assisteixen els dos Tenents i el Síndic i els regidors Planas Puig, Roca i Planas Robert.

Aprovada l'acta de la sessió anterior, l'Alcalde dona compte de les gestions fetes per una comissió de patrons i obrers presidida per ell a la Federació Patronal, en virtut dels acords presos, en la qual demanaren l'excepció de Sitges, de no facilitar materials per a les fàbriques de calçat i ram de construcció; diguent que, com a contesta a la visita feta, se ha rebut una carta. Llegida aquesta, en ella es manifesta que no és possible accedir a la sol·licitat, per resultar general l'acord i no poguerse establir excepcions de cap mena. Segueix dient la Presidència que en vista de tal contesta demà han d'anar a trobar al Governador Civil... Ademés diu que, complint lo acordat per l'Ajuntament, se ha començat l'arreglo del Passeig, i en unió de la empresa de «Terramar» s'ha començat també l'arreglo del desaygue del Pont Domènech; i que s'han repartit bonos a les famílies necessitades.

En Bosch manifesta que en vista de la de la desatenció de la Patronal i que els patrons i els obrers d'aquí tenen ganes de treballar, proposa que s'transmeti un vot de censura a aquella entitat i es miri de perjudicarla tot lo possible, ademés de visitar al Governador.

En Julià diu que lo eficaç fora veure si després del band que'l Sr. Governador ha publicat avuy persisteix la Patronal en la seva actitud; i podria constar en tal cas el desagrado de la Corporació.

En Bosch no s'hi avé amb això i persisteix en que consti la protesta.

En Planas Robert entén que podria constar en acta el desagrado; però creu que resultaria contraproduent la proposició. Mes diu que després del band del Governador i de les instruccions donades, considera que s'establirà la normalitat, ja que l'autoritat governativa sembla que té l'propòsit de disoldre la Patronal i el

Sindicat Unic, per no ajustarse ni l'un ni l'altre a la Lley.

En Llansó es mostra conforme amb lo del desagrado, però no ho està amb lo de l'ofici a la Patronal, perquè diu que aquí se han de refiar d'ella, i segons la rèplica que's dongués a la seva contesta podria perjudicar a la vila. Concretant recomana que la proposició que's discuteix quedi pendent fins a la sessió propera, al objecte de veure quin resultat positiu dona el band del Governador.

La Presidència procura armonitzar els criteris.

Mes En Carbonell Company i En Bosch insisteixen en que's mantingui ferma la proposta, abrogantse la representació dels obrers, dels que han rebut la comanda en tal sentit, i si no la complien després quedarien desautoritzats.

L'Alcalde, donant compte de les negociacions realitzades, diu que per ell la Patronal és una entitat com un altre, que sols compta amb l'apoy que li presten els seus associats.

En Planas Robert manifesta que si ell votés en contra de la proposta podria semblar que anava contra els obrers, i en interès dels mateixos per lo tant demana que de moment no's prengui cap acord definitiu respecte al particular, doncs existint com existeix un band tan conminatori podria esperar-se els resultats que dona; mentres que si definitivament es vota la proposta ni obrers ni patrons n'obtinguin cap benefici.

En Llansó repeteix que ha de mirar-se que'l dia de demà no'n surti perjudicada la vila de l'acord que s'adopti.

Per fi, després de molta parla s'acorda haver vist amb desagrado la contesta de la Federació Patronal, quedant la proposta d'En Bosch pendent per a altra sessió.

La Presidència dona compte de totes les gestions, començades per D. Simón Lauradó i acabades per ell,—amb lectura de les comunicacions cursades,—prop de Mr. Carles Deering per què contribuís al Patronat de Cases Barates; i diu que'l tal senyor, malgrat estar sostenint en els Estats Units 5 establiments benèfics i trovar-se gravades les seves rendes amb el impost del 60 per 100 que'l Govern de aquell país està cobrant, ha donat vinticin mil pessetes a l'Hospital amb bonos del Foment de la Propietat Urbana, entitat que construeix les Cases Barates en la nostra vila. I com sigui que dit magnànim senyor porta donats a dit establiment benèfic més de QUARANTA MIL DUROS, proposa que's faci un retrat a l'olí de Mr. Deering, amb apropiada dedicatòria, i es col·loqui en el saló de sessions. Així se'acorda.

El Consistori s'entera de que's convoquen eleccions municipals per al dia 8 de Febrer i de que O. P. ha concedit permís per a fer la passera des del carrer Francisco Gumà fins a l'acera de la Estació, a través de la Carretera.

Es dona compte de que mentres han estat exposades al públic les llistes d'embaronament se ha rebut una instància de D. Josep Planas Robert oposant-se a la inclusió d'individus que no han presentat la baixa de la població on darrerament han residit.

En Julià diu que les inclosions que's demanen són d'ofici i els individus a qui es refereixen tots tenen casa oberta a Sitges i «per lo tant» se han d'incloure.

A lo que En Planas Robert rèplica que de prevaleix la teoria de l'Alcalde el cens d'Espanya al menys resultaria triplicat; per lo que insisteix en que no havent presentat la baixa de la seva última residència no deuen incloure's.

En Julià diu que hi tenen dret, doncs està justificat i comprovat.

En Planas ho nega, repetint que no porten la baixa i que per consegüent no pod estarse'n segur de que el tenen, i en prova de lo qual diu que molts que's troven en igual cas se'ls ha omès.

En definitiva se'acorda desestimar la instància, amb el vot d' En Planas Robert en contra.

Respecte a altra instància del mateix demanant la inclosió de quatre fills de Sitges i la exclosió dels Srs. Manel Soriol, Francisco Montserrat, Joan Catasus i Pere Nadal, l'Alcalde diu que podrien admetres les quatre inclosions i la primera exclosió, per quant el Sr. Soriol no té casa a Sitges; i no admetre les tres exclosions restants.

En Planas no s'hi conforma, doncs diu que és ben públic i notori que'l Sr. Catasus està empleat en l'Ajuntament de Barcelona i per lo tant ha d'ésser veí d'allí i no d'aquí; que'l Sr. Nadal és Tinent alcadè del Pla del Penadès, i per consegüent si no fos veí del Pla i ho fos de Sitges no tindria aquell càrreg; i, per fi, que'l Sr. Montserrat viu a Vilanova.

En Julià, fent el pagès, diu que ignora si tot això és veritat o no, però lo que sí sab és que els tres últims tenen an aquí casa oberta.

Però En Planas, en apoy del seu asert, afegeix, per a que el «pagès» se'n enteri, que 'ls esmentats senyors tampoc figuren en el Padró de cèdules.

No obstant aquets arguments tan incontrovertibles d' En Planas, sòls amb el vot seu en contra s'aprova lo proclamat com article de fè pel «Magistrado».

A continuació es dona compte de que'l propi senyor també ha presentat una reclamació contra les llistes de majors contribuyents per a la elecció de Senadors, per figurarhi noms duplicats, com són els gerents d'una mateixa raó social, havent-se per lo tant d'eliminar cinc noms i substituirlos pels que segueixen en ordre.

En Julià pretén explicar el criteri que sustentaren al confeccionar les tals llistes, diguent que les cases que figuren amb nom duplicat paguen doble tributació que l'últim contribuent que figura en les llistes; per lo que entén que tal com se ha procedit és d'equitat i justícia.

En Planas manifesta no pòguer estar-hi conforme, doncs tal decisió es presta a molts equívocs; per tot lo qual confliera que és impossible que tal com estan puguin prevaleixen les tals llistes.

Mes, vots són trumfos; i sòls amb el del seu firmant en contra, aqueixa instància també és rebutxada.

Es queda enterat de que se han de excloure de la llista de quintos als minyons Jacinto Fernández Ramos i Joan Vidal Miracle i posarhi a Miquel Sarda Grimau, fill de Bagas però amb deu anys de residència aquí.

En Planas interessa de la Presidència que de acord amb la empresa de «Terra-mar» s'intensifiquin els treballs de la Ribera, com també podrien tancar-se els solars colindants i posarse en línia.

En Bosch creu que no és menys convenient fer aceres i clavegueres, es tracta de algún altre assumpto de relativa importància i s'aixeca la sessió.

In memoriam

En Dalmau, el jove enamorat de tot quant Bellesa es deia, ha mort. La Vida li obria els braços; mes la Mort, envejosa, l'hi ha pres. Descansi en pau.

Deixem, doncs, que l'amic reposi dolcament prop de la mar que ell tant estima.

Ha mort deixant buida aquella estança que l'Art presidia; deixant família que'l plora i amics a qui també brotlen llàgrimes dels ulls.

La seva aimada Subur i el cel de blau mantell seran qui eternament el vedlin, mentres ell dorm la son dels benaurats.

Per ell la blava mar trenarà dia i nit un càntic solemniat i grandios, sens distreure's d'aquesta oració infinita.

La montanya, per on ell ardit havia pujat, perfumarà sa blanca tomba amb les olors boscanes... i els xiprers altius del cementir, vestits de dol, senyalaran incansables la sepultura de l'amic que ha mort...

Nosaltres, els que compays havíem sigut, imitem-lo sempre, que aquest és el millor tribut que podrem dedicar a l'amic Dalmau.

PERE MAS I PARERA

Vilafranca del Penedès, Gener 1920.

Dietari de la vila

DIUMENGE

Degut a la bonança del dia són molts els conveins que's traslladen a Sant Pere de Ribas, ont se celebra amb tota solemnitat la típica festa de Sant Pau, patró de aquella simpàtica vila.

DILLUNS

A l'hora de costum obren les seves portes els tallers i fàbriques de calçat, començant a treballar solament algunes seccions per a preparar feyna a l'objecte de que les altres puguin reanudar el treball aviat.

Els paletes i manobres també reemprenen la tasca, però no així els fusters, que segons sembla pretenen se'ls abonin els jornals corresponents al dies que ha durat l'atur.

Les referències que tenim ens permeten fer públic no haver-se registrat en la diada de avuy el més lleu incident.

A dos quarts d'onze del matí són conduïdes al Camp del Repòs Etern les mortals despulles de la bondadosa i estimada germana-veliladora, perteneixent a la Comunitat religiosa de Sant Josep, D.ª Emília Furtià Capell, qui deixà aquest món air, a la edat de quaranta anys i després de cruenta malaltia soferta amb cristiana resignació.

El fúnebre acte constitueix una rellevant manifestació de condol del veïnat per la pèrdua experimentada i d'afecte envers a la institució a que la finada perteneixia i que tan senyalats serveys ve prestant a la població.

Presideixen el dot les primeres autoritats locals, eclesíastiques, civil i judicial; seguint després el Marge titular, el Director del Col·legi dels Germans Maristes, els benefactors de la Parroquia i la Comunitat religiosa.

An el fèretre, sobre el que s'hi veu l'emblema del martiri, li fan honor una vintena de filles de Maria.

Arribada la comitiva a la Iglésia, el Sr. Regent de la Parròquia, Mn. Xercavins, despideix el dol pronunciant amb tal ocasió una oració eloqüent en llaor de la difunta i de la fè cristiana.

Descansi en pau la malaguanyada germana Emília i rebí la seva família i la Comunitat el nostre pesam!

DIMECRES

Avuy pod dir-se que la fabricació de calçat ha entrat ja en el període normal de producció, havent reprès llur treball tots els obrers de aquesta indústria.

DINGOS

En la capella del Sagrament del temple parroquial aquest matí s'uneixen en l'indissoluble llaç del matrimoni nostres estimats amics els conveins En Ramón Arbró Dimeñech i Na Filomena Foguet Baicells.

Beneeix l'acte el Rvnt. Vicari mossèn Josep Martí, actuant de testimonis En Josep Imburo Ana i En Jaume Alemany Montserrat.

Rebin els nous esposos i ses respectives famílies la nostra enhorabona.

A les onze del matí reb cristiana sepultura el cadavre de l'apreciat conveí En Agustí Pubill Reyes, mort air a la edat de 38 anys.

Acompanyem an els seus afligits fill, mare i demés família en la pena que amb tal motiu experimenten.

A les quatre de la tarde és enterrat el cadavre de l'apreciada conveina Na Margarida Villalonga Creus, morta air a la edat de 75 anys.

Transmetem an els sens desconsolats fills i demés familiars la expressió de la nostra condolència.

DIVENDRES

En son estatge social celebra Junta General avui l'entitat «Fomento de Sitges».

Són aprovades la memòria, acta anterior, estat de comptes i diferents proporcions i renunciés.

Es procedeix a elegir la meitat de la Junta, essent nomenada unànimament i quedant constituïdo de la següent forma per a 1920:

President, Joan Marsal Brunet; Vice-president, Josep Planas Robert; Secretari, Josep Masip Mitjans; Vice-secretari, Isidor Cartró Robert; Tresorer, Sebastia Carbonell Mussons; Vocals: Josep Masó Badell, Rosendo Bartés Bota, Magí Pascual Baqués, Lluís Marcet Estebanell, Gervasi Viñals Masó i Josep Urgell Vidal.

Es concedeix un vot de mercès a la Junta anterior per l'assumpto del «Beneficis del Veraneo».

Noves varies

Hem tingut el gust de saludar al nou Notari de aquesta vila, l'il·lustrat senyor D. Josep M.ª Gómez de León, qui atentament ens ha ofert el seu domicili: carrer de Sant Bartomeu, n.º 11.

Nostre distingit amic el Rvnt. vicari Mn. Antolí Vancell Roca ha sigut traslladat a la Parroquia de Sant Felix de Sabadell; havent sigut designat per a substituir en el seu càrreg el Reverent Mn. Josep Martí, Pvre.

FRANCISCO ILL, RECADE, té l'honor de participar a la seva nombrosa i distingida clientela i al públic en general que en combinació amb el servey de RECADE va inaugurar, en benefici del Comerç i de la indústria i en general de tota la vila, el dia 3 del mes de Janer de l'any 1920, un servey diari de TRANSPORTS RAPITS en AUTO-CAMIÓ, admetent tota mena d'encàrreg i de carga en general.

Es reben encàrreg: a BARCELONA, Passeig de Gràcia, 46 (colmado), i Petxina, 5; cantonada Rbla. de les Flors; i a SITGES: Jesús, 15; Telèfono 343.

Vegi's condicions i altres detalls en el anunci «LA VELOZ» que's publicarà en el propi número.

Policalcium

— (Nom registrat) —

COMPRIMITS DE SALS CALCÍQUES
— — — ASSIMILABLES — — —

Preu 3 ptes. caps

Raquitisme, Escrófula, Anemia.
Pretuberculosis, Neurastenia.
Embarac, Alletament, Dentició.

MAGÍ ILL I ALTÉS

Agència d'Encàrreg

SITGES: Major, 4: tenda fruyta
BARCELONA: P. Gracia, 56
i Petritxol, 2: taberna

Tinc el gust d'anunciar als meus nombrosos clients i al públic en general, que además de tots els encàrreg petits que's tingui a bé confiar-se'm, continuaré admetent tota mena de bultos de major many; servint amb la mateixa rapidesa i economia que fins are.

Sitges - Barcelona - Sitges

CASA en venda a Sitges

Es tracta de l'assenyalada amb el número 22 del carrer Major de aquesta vila, punt dels més cèntrics i de més passada de tota la població: té 33 metres de fondària, es trova en excelent estat de conservació, compta amb aigua viva de propietat i amb un FORN modern de coure pa, que's trova també en condicions inmillorables i durant infinitat d'anys ha sigut l'acreditada Panaderia del Centro, del mateix propietari,

Informarà aquest: Joan Sabaté, Sant Pere Molanta (Vilafranca.)

La millor aygua mineral de taula:

-SALENYS-

Decomenada per tots els metges.

BANCO DE VILLANUEVA

Emisión de 4.000 obligaciones hipotecarias de la sociedad PRODUCTOS PIRELLI S. A.

Estas obligaciones son de 500 pesetas nominales cada una, con interés fijo de 6 por 100 anual, libre de impuestos presentes, pagadero por semestres que vencerán en 30 Junio y 31 Diciembre de cada año.

Se reembolsarán a la par por sorteos anuales en el plazo de 50 años a partir de 21 Diciembre de 1920, en que se efectuará el primer sorteo.

Acordado por la referida Sociedad poner en circulación dos mil de las citadas Obligaciones, desde esta fecha admitiremos suscripciones a título irreducible al precio de 500 pesetas cada una pagaderas al suscribirse.

La suscripción se cerrará en el momento que queden suscritas las mencionadas dos mil Obligaciones.

LA ESTRELLA

CONFITERIA

COLMADO

CASA QUE DONA'LPÉS

Fiambres, i cada festa Briolx, Flams, Encasadas i Crema russa.

Dolços i pastes seques tots els dies

Es fan Biscuits glacés per encàrreg

Universal Intercambio (S. A.)

Valvolina para Automóviles

Disolución (semen)

Combustibles para motores

Aceites minerales

Representante en esta villa : S. OLIVELLA - Tacó 3 - SITGES

Dr. M. Farrán

Cirujía-Dentista nort-americá

Párelladas, 30 - Sitges

Gran Colchonería Mecánica

— a fuerza motriz y —
con maquinaria moderna

Juan Segalés

VILLANUEVA Y GELTRÚ : Casa fundada en 1859

Precio de los COLCHONES que cotizamos actualmente, puestos a DOMICILIO

De ALGODÓN cama de Matrimonio 50 y 59 pesetas

Id. id. de 6 palmos 40 y 48 »

Id. id. de 5 palmos 33 y 39 »

Todos con telas de las más superiores, garantidas y de color sólido. — Los Colchones de LANA y de CRIN, a precios muy afinados. Consúltense precios.

Camisería y Corbatería

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

Camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ramLa Camisería que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

HERNIADOS

—(TRENCATS)—

Si no queréis padecer acudid al *braguero*, único medio exclusivo para su completo alivio; remedio eficaz y comprobado por eminencias médicas. No molesta para nada; suave en el movimiento, se adapta como un guante. Infinidad de curados acreditan la Casa de ANTONIO CASELLAS. — Hombres, mujeres, niños y ancianos, acudid a curarse radicalmente. — Gabinete reservado para señoras y personas de delicadeza. — Precios módicos. — Inmenso surtido de Bragueros. — Composura y reparación de bragueros usados. — Se coloca *prácticamente* por el mismo.

Antonio Casellas

Libertad, 17 : VILLANUEVA y Geltrú

Mosaics Patentats PETIT-MARTI

Arrambadors de RAJOLES COLORS de totes menes

EXAMINEU ELS CATÁLECS

CASA CENTRAL

Rambla de les Flors, 17.- BARCELONA

Dipòsit a SITGES:

JOAQUIM IMBURO

16, Major, 16

TELEFONS

Número 4307 H y número 267 S.

Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elíxir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLES

— INGENIERO QUÍMICO Y FARMACEUTICO —

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

Farmacia de Barcelona - Calle de Muntaner